

Den Mesiáše

Pozdrav:

Milí bratři a milé sestry, vítám Vás na těchto bohoslužbách apoštolským pozdravem:
Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi Vámi. Amen

Introit:

1 Hlahol Bohu, celá země!

2 Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šířte chvalozpěvem.

3 Řekněte Bohu: *Jakou bázeň vzbuzují tvé činy! Pro tvoji nesmírnou moc se vtírají v tvou přízeň i tví nepřátelé.*

4 *Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu. (Ž 66, 1-4)*

Píseň: 65

Modlitba:

Milostivý Bože, oslavujeme tě za tvého Syna, který nám přinesl nový věk radosti a naděje. Smíme přicházet do shromáždění tvého lidu a prožívat v něm radost s Kristem. Otče, ty víš, že se nám v našich všedních dnech radost ztrácí a naděje vadne. Jen ty nás můžeš naplnit radostí. Prosíme tě, příznej se svým Duchem k zvěstování tvého slova. Ať nás zbaví strachu a prozárí všechny temné stíny, které na nás dopadají. Dej, ať nám radost tvého slova otevře nové výhledy naděje a nové příležitosti k lásce a službě. Tobě buď sláva navěky. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Matouše, ve 22 kap., od 1-10 verš

1 *A Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích:*

2 *„S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu.*

3 *Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít.*

4 *Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“*

5 *Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem.*

6 *Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je.*

7 *Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil.*

8 *Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni;*

9 *jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“*

10 *Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovníky. (Mt 22, 1-10)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 182

Slůvko dětem:

Přihlaste se, kdo jste dnes ráno: umyli si obličej — osprchovali se — došli si na záchod — pili k snídani čaj nebo kávu — oblékli si vyprané šaty...

Poté ukažte pětilitrový kanystr (nebo několik plastových lahví) a zeptejte se, komu stačilo takové množství vody. (Na internetu je např. tato informace: Téměř třetina světové populace, tedy 2,1 miliardy lidí, nemá podle nové studie OSN doma spolehlivě pitnou vodu.)

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jána v 2 kap., ve verších 1-11. Tam čteme:

- 1 Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka;
  - 2 na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.
  - 3 Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“
  - 4 Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“
  - 5 Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“
  - 6 Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra.
  - 7 Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj.
  - 8 Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak.
  - 9 Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha
  - 10 a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“
  - 11 Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.
- (J 2, 1-11)**

Milí bratři a milé sestry.

příběh evangelisty Jana nás upozorňuje, že to není nějaký historický popis podivné události. Není to zázrak ve smyslu, jak se většinou dnes chápe, totiž jako mimořádná událost, která prolamuje přírodní zákony. Tato scéna představuje Ježíše, který dává **hojnost „dobrého vína“** pro svatební slavnost. Evangelista Jan říká, že jde o **znamení pro víru**. Nebo **zjevení jeho slávy**. Je to první znamení Božího Syna, které spočívá v tom, že přidá na hostinu víc než 600 litrů vína. Co by tomu řekl ten pouštní askéta Křtitel? Co my můžeme si dnes uvědomit tímto příběhem? Proč víc vína namísto - kázání o abstinenci?

V úvodu scény naznačuje „*třetího dne*“. Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Když si přečteme celou tu první kapitolu, pochopíme teprve, že to pro Jana není jen nějaký nedůležitý časový údaj.

Třetí den je v evangeliích dnem vzkříšení, definitivního Božího zásahu. Zjevila se naplno Boží sláva. **Těm, kteří mu uvěřili**. A tohle, co slyšíte z příběhu o svatbě v Káně, již k tomu odkazuje. Předjímá to. A souvisí to.

A tak nejde o to, jestli Jan pojal tuhle zázračnou proměnu obrazně nebo realisticky; jde o to, co nám chce tímhle příběhem říci. Známe ten příběh dobře. A přece jsem si nově uvědomil, že je v něm řada podivností.

Tak hned třeba to, že ženich a nevěsta v něm vůbec nevystupují. A ani učedníci. Zato jakýsi správce hostiny dostává slovo. Ale i Ježíš jako by od začátku zůstával jaksi v pozadí. Dokonce je ta jeho skrytost ve vývoji událostí čím dál nápadnější a zvláštnější. Nejdřív Jan říká, že na té svatbě byla Ježíšova matka - evangelista Jan nikdy nejmenuje Marii. Říká Ježíšova matka. Jde o vztah k Ježíšovi a o její pozici vůči němu.

Tak i ve víře jde o **vztah k Ježíšovi a o pozici, kterou k němu zaujímáme** a kterou k němu vpravdě máme. Jak víme, na té svatbě v Káně se najednou nedostávalo vína. Další podivnost. Trapný zádrhel. Byli ženich s nevěstou tak chudí? Nebo hosté, včetně Ježíše a jeho přátel, přehnaně vypili? Nebo špatný odhad správce hostiny, když svatba trvala celý týden? Nevíme. Ale o to ani nejde. Jde o to, že se taková nadějná a radostná životní událost mohla tím nedostatkem vína pořádně pokazit. Najednou se nedostává vína. Najednou „dojde štáva“. A nedostává se toho, co pomáhá k veselí, optimismu, nadějnosti, k radosti, a ke sdílení toho všeho s blízkými.

Najednou se jakoby nedostává vína – nějak i v našem životě. Ale tady nastává v příběhu další podivnost, nesrovnalost. Matka řekla Ježíšovi: „*Už nemají víno*“. Máme za to, že v tom je skrytá matčina naléhavost a manipulace na syna, aby s tím něco udělal, třeba, aby udělal **zázrak**. Ale ona to třeba jen prostě konstatovala. I když zřejmě od Ježíše něco čekala. I podle toho, co pak řekla služebníkům.

Ale nebyla Ježíšova reakce na to dost přehnaná? „*Co to ode mě žádáš! Nech toho, ženo. Ty neurčuješ mé poslání. To určuje jiný - Otec. A má hodina, aby se ukázalo, že přináším jeho spásu, ta ještě nepřišla.*“

Nebylo tohle Ježíšovo ohrazení přehnané a neporozumění zbytečné? Zřejmě ne. Matka se s Ježíšem nedohaduje, nevynucuje si jeho větší úctu, ale ani nerezignuje. Pokorně, a přitom s pevným a klidným očekáváním, říká služebníkům: „*Udělejte, cokoli vám nařídí.*“

Dobrý příklad víry i pro učedníky. A pak, víme asi, jak to bylo dál. Ježíš nechá naplnit vodou šest kamenných nádob, které tam byly k rituálnímu židovskému očišťování. Až po okraj je nechá naplnit. Mohlo to být dobrých 600 litrů. Řada podivností pokračuje. A pak poručí donést z nich správci hostiny. A ten když ochutná vodu proměněnou ve víno, nediví se! Neshání se, jak to? Ale zavolá si ženicha a vysloví jemu uznání: Ty jsi uchoval dobré víno až pro tuto chvíli, člověk to obvykle dělá jinak. A ženich na to nic. **O něj nejde.**

Jen služebníci vědí, komu to **svědectví** náleží. Ale ani nemuknou. Ale ani Ježíš se k němu nepřihlásí! Zůstane stranou, skryt, v pozadí. A nikdo se ani nediví, kolik toho dobrého vína je. Prostě z něj berou, užívají ho, a veselí se i radují z něj. Tak to bylo tenkrát na té svatbě v Káně Galilejské.

Ale tak je to vlastně svým způsobem i dnes. Jen učedníci poznali a pochopili, že tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu i smysl všeho svého **dalšího působení a poslání.**

A jeho učedníci v něho uvěřili. Nově, hlouběji, jistěji? Uvěřili. Ale co to může znamenat – pro učedníky, a tedy i pro nás? Jedna z nejnápadnějších podivností tohoto příběhu je ta, že se tomu, co se stalo, nikdo nedivil. Žádné ohromení. Žádné chvály neslyšíme. Skoro jako by se nic podivuhodného nestalo. Jen uznání ženichovi a pak zřejmě veselé pokračování svatby.

Jen učedníci správně pochopili, že nemělo jít o zázrak vzbuzující údiv a nadšení, nýbrž o znamení **vzbuzující a posilující víru v Ježíše.** A odkazující ke slávě jeho poslání. A že ta sláva jeho poslání je bytostně spojena s tím, že Ježíš jako Bůh sám miluje lidi. Prožívá s nimi jejich nedostatek. I jejich veselí, naděje a sdílenou radost.

A nechce dopustit, aby jejich radost a naděje se pokazily nebo došly tím, co se jim k tomu nedostává. Naopak. Chce jim dát zcela novou kvalitu radosti a naděje. I vzájemné lásky a sdílení. Boží, nebeskou, budoucí kvalitu, která se dá okusit i dnes. **To učedníci rozpoznávají, když v Ježíše uvěřili.** Že proto udělal, co udělal. Poté, co dal najevo, kdo ho vede a určuje jeho čas.

Z lásky to udělal. Z lásky, která chápe a prožívá s lidmi jejich životní situaci. A chce proměnit jejich nedostatek – prázdnotu – obyčejnost – **vodu ve víno života z Božích zdrojů.** Tohle znamení učedníci rozpoznali a pochopili, když v Ježíše uvěřili. A možná jde taky o to pochopit, že tohle znamení nezůstává ojedinelé svou mimořádností. Ale že nás odkazuje k nenápadným **darům a zázrakům Boží lásky** v našich všedních dnech. A to všechno nezištně. V tom, co my prožíváme. V našich nedostatkách.

I my sami si můžeme připadat jako taková prázdná nádoba. Že někdo nás nově **naplňuje. Proměňuje.** Jak vodu ve víno.

Zachraňuje naši radost, naději, naše sdílení. Dává našemu životu a vztahům novou ještě jinou kvalitu. A přitom sám zůstává skryt v pozadí. Ale ti, kdo mu uvěřili, vědí, kdo je za tím. A když mu uvěřili, nemlčí o tom, jako ti služebníci na svatbě v Káně. Ale odvažují se o tom vyslovit, mluvit, spolu i s druhými, **v modlitbě i písních.** Nejen v neděli dopoledne.

A konečně: co když tohle znamení odkazuje i k tomu, co Pán Ježíš očekává od svých lidí, kteří mu uvěřili? Abychom i my nějak s vírou v něho a v jeho moci měnili vodu ve víno? Nebo spíš, abychom tu proměnu s lidmi očekávali. Byli jejich služebníky. Pak ale musíme i my nejdřív pít s druhými jejich víno i jejich vodu. Sdílet, chápat, naslouchat jejich nedostatkům. A to víno vyprošovat a přijímat od Ježíše. My sami ho přece nemáme samo sebou. Sami ho dostáváme a přijímáme od něho.

V Káně se uskutečňuje zaslíbení dane učedníkům, že uvidí „větší věci“ než to co očekávali. V té Káně **začal den Mesiáše,** který se postupně zjevuje skrze vlastní smrt i nám dnes. Amen.

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Nebeský náš Otče, prosíme tě za tvůj lid, rozptýlený po celém světě. Dej, ať bereme na sebe kříž služby a lásky bez stýskání.

- s radostí a vděčností, že se máme za koho modlit,
- s radostí a vděčností za to, že máme komu posloužit a koho navštívit,
- s radostí a vděčností, že víme o tvém království a jsme povoláni do jeho služby.

V této vděčné radosti se modlíme za rodiny s dětmi, za těhotné matky, za ty, kdo potřebují naši pomoc k tomu, aby mohli přicházet do shromáždění,' za bratry a sestry, kteří jsou osamocení a nemají domova; dej, ať je umíme přijmout mezi sebe; za nemocné, opuštěné, kteří čekají na naši návštěvu. Za vězně a jejich rodiny, za ty, kdo potřebují potěšení; ať je dovedeme povzbudit a přinést jim tvé evangelium;' za ty, kdo jdou po cestách vedoucích do zkázy; ať je dovedeme napomenout a přivést na pravou cestu. Otče, dej, ať přijímáme jedni druhé tak, jako ty jsi nás přijal v Ježíši Kristu. Amen.

Otčenáš....

Píseň: 166

Posláni:

15 Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.

16 Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost. (Ř 12, 15-16)

Požehnání:

23 Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětil a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

24 Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní. (1Tes 5, 23-24)

Píseň: 611